

Izhaja:

10. in 25. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankirati.

Rokopisi se ne vračajo. Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmondvrste za vsako pot.

MIR.

Vsakemu svoje!

Velja:

za celo leto 1 goldinar,
po pošti prejeman
1 gld. 24 kr.

Denar naj se pošilja pod
napisom:

Upravništvu „Mira“
v Celovcu.

Leto IX.

V Celovcu 25. februarja 1890.

Štev. 4.

Šolski razgovor v deželnem zboru.

VI.

Slednjič je poprijel za besedo g. deželni šolski nadzornik dr. Gobanc. Skušal je ovreči vse trditve g. poslanca Einspielerja in se popolnoma oprati. Ali se mu je to posrečilo, bomo koj videli.

Rekel je, da se pri razpisu učiteljskih služb znanje slovenščine zato ne zahteva vselej izrečno, ker se samo po sebi razume, da se v trdo slovenski kraj ne bo pošiljal nemški učitelj. Mi pa vemo, da skor povsodi, kjer sta dva učitelja, je eden trd Nemeč. Kako se to vjema z Gobancevo trditvijo. — Rekel je tudi, da ima krajni šolski svet pravico ugovarjati, in da se na njihove želje vselej (?) ozir jemlje. Šolski svetovalci naj sami premišlujejo, ali se njihovim željam res tako točno ustreza. Mi smo pa že čuli mnogo nasprotnih pritožb. O šolskem svetu v Globasnici je rekel, da je tisti izrekel se za nemško šolo, da nasproti stopi agitaciji nekega v častni službi stoječega gospoda. V dotični izjavi šolskega sveta je pa stalo o agitacijah nekterih v častnih službah stoječih oseb. Toda šolski svetovalci v Globasnici, ki so tisto izjavo podpisali, še danes ne vejo, kateri so tisti gospodje, zoper ktere so se v bran postavili! Dr. Gobanc pa ve le za enega; ali bi nam ne hotel povedati, kdo je? Ali pa je ta skrivnost znana le učitelju Cenkelnu? Pa to spet ne bo, ker je Cenkl svojo izjavo spisal zoper nektre v častnih službah stoječe! Kteri so pa tisti?

Dr. Gobanc je nadalje rekel, da so razmere na Štajerskem in Kranjskem druge, ko na Koroškem. Da je tukaj nemščina potrebna, ker Korošci s Štajerci in Kranjci nimajo nič kupčije, pač pa z Nemci. To so vse stari, pa piškavi ugovori, ktere smo že večkrat ovrgli. Šole niso ustanovljene zavolj kupčije: ko bi to res bilo, potem bi morale vse šole v Celovcu slovenske biti, ker imajo Celovčani s Slovenci največ kupčije. Tudi Velikovčani, Pliberčani, Kapelčani itd. imajo vso kupčijo le s Slovenci; čemu pa imajo potem trdo nemške šole? Kmetov je več, ko mestjanov; naj se tedaj mestjani učijo slovenščine, ne pa kmeti nemščine! Po naši pameti bi se morala reč tako zasukati!

Potem je rekel, da plača dežela več za šole, kakor občine, da ima tedaj deželni zbor prvo besedo. Prašamo pa: kdo pa nosi denar v deželno blagajnico? Ali ima tista mar kak skriven zaklad, s katerim skrbi za šole in plačuje učitelje? Ali ne

zajema nasprotno iz deželnih doklad, ktere plačujejo posestniki cele dežele pri davkih, ne pa deželni odborniki?!

Rekel je potem, da so se vse občine za to izrekle, naj bo pouk iz začetka slovenski, potem pa nemški. Pa kaj povejo besede „iz začetka“ in „potem“? „Iz začetka“ pomeni lahko tudi en sam mesec, en teden ali pa en dan; in tisti „potem“ nastopi lahko v tretjem, drugem ali že v prvem letu, ja že v prvih mesecih.

Po pameti bi moral pouk tako dolgo čisto slovenski biti, da bi otroci znali v svojem maternem jeziku dobro brati, pisati, računati in moliti; tedaj najmanjše tri leta. Deželni zbor pa tega noče določiti, ampak ostane pri raztezljivih besedah „iz začetka“ in „potem“, da zamore z nemškim poukom že v prvem letu začetni, in pri vsem tem vendar na videz spolnuje željo občin „iz začetka“!

Rekel je še, da se občinam rado (?) vstreže, če prosijo, naj se na slovenščino več ozira jemlje; pa do zdaj se za to nobena (??) občina še ni pognala (!?!). Res je treba velike smelosti, kaj takega trditi, če se pomisli, da se Št. Jakobska občina že štiri leta pravda za slovensko šolo, ne da bi se jej ustreglo; kar mora dr. Gobanc vendar znano biti! In ali o drugih prošnjah nič ne ve? Sam deželni predsednik je naštel nekaj prošenj za slovensko šolo iz najnovejšega časa; več pa jih bo dr. Gobanc našel v arhivu deželnega šolskega sveta iz prejšnjih časov. In vendar si upa dr. Gobanc trditi, da se še nobena občina ni pognala za slovenski pouk!

Zarad šole Podkloštrum je poslancu gosp. Einspielerju odgovarjal, da je tista že v prejšnjih časih tudi nemška. S tem je pa le dokazano, da se šolske razmere Podkloštrum tudi prej niso vjemale s postavnimi določbami, n. pr. z ukazom c. kr. ilirske deželne vlade dné 11. septembra 1848, šte. 21.158; z odlokem c. kr. učnega ministerstva dné 24. maja 1851, šte. 358, in dné 23. oktobra 1857, šte. 13571 itd. *) Opozarjamo na gospoda deželnega šolskega nadzornika, da je deželna šolska oblast že l. 1862. spoznala potrebo slovenskega jezika v šoli, kakor kaže naslednji odlok:

„An das k. k. Bezirksamt Arnoldstein!

Die Erweiterung der Pfarrschule zu Arnoldstein stellt sich als ein immer dringenderes Bedürfnis heraus. Abgesehen davon, daß in Anbetracht der großen Zahl der dortigen schulfähigen Kinder die Errichtung eines zweiten Schulzimmers mit einem Unterlehrer schon durch den § 346 der politischen Schulverfassung klar und bestimmt vorgezeichnet wird, führt auch der besondere Umstand, daß ein großer Theil der dor-

*) Primeri govor drž. posl. g. Kluna dné 30. marca 1889 v 323. seji. („Mir“ l. 1889., šte. 8., stran 77.)

tigen Pfarrbevölkerung dem slovenischen Volksstamme angehört, die unabwiesliche Nothwendigkeit herbei, daß dem gegenwärtigen Lehrer, welcher der slovenischen Sprache nicht mächtig ist, ein der deutschen und slovenischen Sprache vollkommen kundiger Unterlehrer beigegeben werde, welcher auch der slovenischen Schulfugend einen erspriesslichen Unterricht zu erteilen im Stande sein wird.

K. k. Landesbehörde Klagenfurt. *)

V slovenski prestavi se glasi:

„C. k. okrajnemu uradu v Podkloštru.

Vedno nujnejša se kaže potreba, razširiti farno šolo Podkloštrom. Zavalj velikega števila tamošnjih za šolo godnih otrok zahteva drugo šolsko izbo že § 346 politične šolske uredbe. K temu pa še pride, da je velik del tamošnjega prebivalstva slovenski; zato je neobhodno potrebno, da se dosedanjemu učitelju, ki slovensko ne zna, dodá podučitelj, ki bo nemščine in slovenščine popolnoma zmožen, da bo tudi slovensko mladino uspešno poučevati zamogel itd.“

Že takrat tedaj se je spoznala važnost materne jezika pri pouku.

Sveda, dr. Gobanc nam nič ne pusti veljati, kakor je tudi temu ugovarjal, da bi bil kedaj rekel, kar mu je dr. Ferjančič v državnem zboru očital, „da koroški Slovenci nemajo pravice do obstanka“. Da bi se opral, omenil je izjave dveh učiteljev in prebral pismo dr. Kultererja v Velikovu. O tej stvari govorimo obširneje v dopisu iz „Celovca — kdo ima prav?“

Ves šolski razgovor je spet pokazal, da mi Slovenci od koroškega deželnega zbora, kakoršen je zdaj, nemamo ničesar pričakovati. Pomoč nam zamore le od zgoraj — iz Dunaja — priti!

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (G. Hotébor) je v „Slovenca“ odgovoril na izjavo našega lista št. 3. ter vse tako izvajal, kakor da bi ne bil nič hudega rekel. Pustimo to stvar! Na zadnji odstavek dotičnega članka pa moramo odgovoriti. Tam piše:

„Naposled ne moremo zamolčati, da je „Mir“ napadal naš list povodom verske šole in ljubljanske volitve, iz česar sklepamo, da je neka tajna zveza z „Národom“, ki s takim veseljem ponatiskuje napade proti nam.“

Na to nam je kaj lahko odgovoriti. Vse je prazno sumničenje. Mi nemamo z „Národom“ nobene „tajne zveze“ in hodimo svoja poštena pota; naše delovanje je očitno ter se mu belega dné ni treba bati. „Národu“ ne moremo briniti, da ponatiskuje naše članke; to je tudi „Slovenec“ že storil in nasprotno tudi mi pobiramo drobtine iz slovenskih časnikov, ker je pri listih sploh tako navada. — „Slovenec“ nam dela dalje krivico tudi s tem, ko trdi, da smo ga mi napadli povodom verske šole in ljubljanske volitve. Ravno narobe je res: „Slovenec“ je nas napadel v dopisu „iz Dolenjskega“ v št. 59. od leta 1888. Mi pa smo na tisti napad mirno in dostojno odgovorili. Takrat so se nabirali podpisi za versko šolo, katero smo mi vedno zagovarjali. Le to smo v dveh člankih poudarjali, da nam verska šola ne zadostuje, ako bi nas ponemčevala tako, kakor liberalna; mi hočemo **versko in národno šolo!** Ali je to kaj slabega? V čem smo se zarad tega pregrešili? Ali ni ravno to tirjal in poudarjal tudi nepozabljivi knezoškof Slo m šek sam? Vendar se je nek neskušen politik v „Slovenca“ upal, nas za-

radi tega prav nepremišljeno napasti! — In da smo mi „Slovenca“ napadli povodom ljubljanskih volitev? Nemogoče! Naj nam vendar citira dotični članek. „Slovenca“ za časa ljubljanskih volitev še imenovali nismo, še manj ga napadali. Ko smo obsojali oni nepotrebni prepír, smo iz srca govorili vsem pravim slovenskim rodoljubom, ki so z nami vred obžalovali, da se slovenski bratje koljejo med seboj. Stali smo zmiraj na tistem stališču, kterega smo osvetlili že prej*) v članku „Resna beseda o ljubljanskem prepíru“, o katerem nam je urednik „Slovenca“ č. g. Žitnik sam pisal, da je to jako dober članek, ki je žel tudi po Kranjskem mnogo pohvale. Kako sodijo „Mir“ in njegovo vedenje povodom prepíra drugi odlični rodoljubi, povejo lepe besede, ktere so došle lastniku „Mira“ iz Hrvatskega in jih ponatisnemo v dopisu „iz Zagreba“. Lahko bi v osvetljenje tega prepíra še marsikaj povedali. Vendar nočemo, da bi razpor, ki je našel na Kranjskem tako plodovita tla in se preselil pozneje tudi na Goriško, romal še naprej po ostalih slovenskih deželah. Zato rajši molčimo. Sloga jači, nesloga tlači! „In necesariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas“, to naj bo vodilo vsakemu rodoljubu, kteremu je v resnici mar za srečo slovenskega ljudstva, potem tudi ne bo nobenega prepíra med nami.

Iz Celovca. (Kdo ima prav?) Znano je, da je slovenski poslanec dr. Ferjančič v državnem zboru omenil, da se je koroški deželni šolski nadzornik dr. Gobanc izrazil: „Koroški Slovenci nemajo pravice do obstanka.“ Vse se je začudilo nad tako trdo besedo. Dr. Gobancu se je samemu zdelo, da bi mu ta beseda škoditi utegnila, zato je učnemu ministerstvu poročal, da tega nikoli ni govoril. Na to je učni minister dr. Gautsch v državnem zboru rekel, da dr. Ferjančič ni govoril resnice, da dr. Gobanc tistih besed ni govoril. To je bilo veliko veselje za nemške liberalce in oni so slovenskim poslancem skozi usta dr. Foreggerja očitali, da uznemirjajo državni zbor z lažnjivimi poročili. Tega slovenski poslanci niso mogli požreti, zato je dr. Ferjančič v 342. seji dné 8. maja 1889 spet zatrdil, da je dr. Gobanc res govoril tiste besede, in za to je naštel pet prič: 1. komendatorja župnika M. Šeriviceljna, 2. učitelja Lesjaka, 3. učitelja Smetanika, 4. odvetnika dr. Josipa Messnerja, 5. odvetnika dr. Jurija Kultererja. Oba učitelja sta se kmalo izjavila, da dr. Gobanc tistih besed ni govoril. Stori la sta pa to na „komando“ lista „Freie Stimmen“, ki jima je takoj s kolom namignil, češ: „Die beiden Lehrer werden wissen, was sie zu thun haben“. Nasprotno pa sta izrekla g. komendator Šerivicelj in g. odvetnik dr. Messner, da sta volje s prísego potrditi, da je dr. Gobanc res tako govoril. Kdo ima potem prav? Prišel pa je dr. Gobancu na pomoč tudi dr. Kulterer s pismom, kterega je dr. Gobanc v deželnem zboru prebral v svoje opravičenje. To pismo se glasi:

„Dobro se spominjam, da sva leta 1888. v Lesjakovi gostilni v Velikovu govorila o koroških šolskih zadevah in da sem jaz poudarjal gojitev slovenskega jezika. Zatrditi pa moram, da Vi niste govorili besed: „Vi Slovenci nemate na Koroškem več pravice do obstanka.“

Pa tudi dr. Kulterer ni zanesljiva priča v tej zadevi, ker znane so nam priče in v rokah imamo

*) „Stimmen aus Innerösterreich“ 1. 1862., stran 118.

*) „Mir“ št. 6. 1. 1888.

pisma, ki kaj čudno osvetljujejo vrednost zgoraj citiranega pisma dr. Kultererja. Znano je, da je dr. Kulterer sam okoli pripovedoval, kaj je dr. Gobanc rekel. V sili bi se dalo to lahko s pričami dokazati. Videli smo tudi drugo pismo dr. Kultererja do nekega gospoda v Celovcu, ki se vse drugače glasi o tej zadevi. Varovati hočemo tajnost zasebnih pisem. Ko bi pa prišlo do tožbe, mora tisto pismo vendar na dan. Odvetnik dr. Josip Messner pa piše v tej zadevi nekemu prijatelju:

„Kakor sem slišal, je deželni šolski nadzornik g. dr. Gobanc v eni poslednjih sej deželnega zbora prebral neko pismo dr. Jurija Kultererja, v katerem ta pravi, da dr. Gobanc ni rekel: „Slovenci na Koroškem nima jo več pravice do obstanka“.

Te besede, katerim obe stranki po pravici veliko važnost pripisujete, je dr. Gobanc vpričo mene in g. dr. Jurija Kultererja res govoril.

Naši stranki očitajo laž in nepošteno bojevanje. Če nočemo zgubiti pri nasprotnikih vsako spoštovanje, pri naših rojakih pa vse zaupanje, treba je pokazati, da smo poročali resnico, in le resnico. Molčati bi bilo najslabše, kar bi mi zamogli storiti. Jaz stojim za resnico svoje trditve, in če na resnico pride, tudi dr. Juriju Kultererju ne bo preostalo družega, ko potrditi: „Ja, dr. Gobanc je tako govoril“. Gosp. dr. Kulterer je še vigradi t. l. rekel, da bo resnico povedal, ako do resnega (tožbe) pride.

To pismo porabi, kakor Ti drago.

V Velikoven, dné 16. novembra 1889.

Dr. Jos. Messner l. r.“

Mislimo, da smo zdaj že precej na jasnem. Vendar hočemo še dostaviti, da se je o tej zadevi govorilo že leta 1882. V listu „Kärntner Volksstimme“ št. 25. od 24. junija 1882 najdemo dopis „Aus dem Jaunthale“, v katerem se proti koncu bere: „Mit der Herrlichkeit und Herrschaft der factiösen Opposition ist es wenigstens im Jaunthale aus. Mag auch ein in Schulangelegenheiten viel vermögender Herr aus Klagenfurt noch öfters seine in Völkermarkt gemachten Aeusserungen wiederholen: »Die Volksschule im slovenischen Antheile von Kärnten hat den Zweck, den slovenischen Kindern die deutsche Sprache beizubringen«, oder, wie er sich am 6. Juni öffentlich im Gasthause äusserte: »Die slovenische Sprache hat gar keine Existenzberechtigung«: Hilft nichts, mit der factiösen Opposition ist es aus.“ Iz tega dopisa se pač vidi, da je dr. Gobanc večkrat slovenščini življenje odrekel, ker so ga tudi dné 6. junija 1882 na blizo tako govoriti slišali, kakor leta 1883. g. župnik Šervicelj v Škocijanu. Mislimo, da je zdaj stvar za vsacega, kdor resnico vedeti želi, dovolj jasna.

Iz Celovca. (Naša posojilnica) je imela dné 5. februarja svoj letni občni zbor. Gosp. komendantor M. Servicelj je poročal v imenu nadzorstva o stanju zavoda, ki je za kratek čas njegovega obstanka še dosti ugodno. Po žrebu sta izstopila dva odbornika, pa sta se vnovič volila. Namesto g. dr. Šegule se je v odbor volil mestni kaplan gosp. Treiber. Gosp. dr. Šeguli, ki je za časa svojega bivanja v Celovcu brezplačno oskrboval pisarje pri posojilnici, izrekel je občni zbor svojo iskreno zahvalo. Posojilnica, ki je še le 15. julija 1889 poslovati začela, kaže naslednjo bilanco: združni deleži 1222 gld., hranilne uloge 8579 gld., izposodila je 7010 gld., inventar je vreden 198 gld. 22 kr., naloženega denarja pri drugih zavodih ima 1100 gld., obligacij za 1339 gld., gotovine 102 gld., tiskovin za

182 gld., splošni rezervni zaklad 92 gld., posebni rezervni zaklad 34 gld. Splošni promet v petih mesecih je dosegel svoto 26.749 gld. S tem začetkom smemo zadovoljni biti. Ker je vodstvo v zanesljivih rokah, preverjeni smo, da bo ta naš zavod pridobil si zaupanje vse Celovške okolice in s časom postal močna trdnjava slovenskega kmeta in slovensko-katoliške stranke.

Iz Beljaške okolice. (Prošnja do slavnega odbora „Družbe sv. Mohorja“.) Znano je, kolike važnosti so gledališki prizori za izomiko národa. Posebno ugajajo gledališke predstave pri prostemu ljudstvu. S kako navdušenostjo so na primer poslušali naši koroški kmetje v Ljubljani pri Sokolovi slavnosti igro „Revček Andrejček“, ali pri Vodnikovi slavnosti izvrstno igro „Svoji k svojim“; kako se jim je priljubil igrokaz „Ali smem Slovenec biti?“ Tudi v zadnjem „Miru“ smo čitali, kako je razvedrila in razveseljevala vrle Šmihelčane pri Pliberku igra „Kteri bo?“ In dobro je dostavil dotični dopisnik: „Take predstave so zelo važne za izomiko ljudstva; zato bi bilo želeti, da se napravijo tudi drugodi.“ Res je. Ali ako iščemo primernih prizorov, ki bi se dali lahko predstavljati, težko jih je najti. Eni ne ugajajo zaradi vsebine, drugi so predolgi in imajo preveč oseb, tretji so težko razumljivi itd. Zategadelj prosimo, naj bi blagovolil slavni odbor „Družbe sv. Mohorja“ pozvati čestite slovenske pisatelje, da spišejo primernih prizorov, kateri bi se potem ali skupno izdali v posebni knjižici, ali pa priobčevali v raznih Koledarjih in Večernicah. Ti prizori naj bi bili kratki, vsebina naj bi bila vzeta iz domačega, katoliškega življenja, namen naj bi jim bil zabavno-poučen. Gotovo bi se ti prizori po vsem Slovenskem radostno sprejeli in tudi predstavljali. S tem bi se pa naši ljubi Slovenci naučili mnogo lepega in dobrega ter si isto ohranili tudi kot ravnilo za življenje. Kajti živa beseda ima vse drugo moč do sreča človeškega nego mrtva črka. Prosimo torej še jedenkrat, da blagovolijo slavni odbor „Družbe sv. Mohorja“ uvaževati to našo željo.

Dostavek uredništva. Potrebo dramatičnih predstav pripoznamo tudi mi, vendar ta naloga ne pripada Mohorjevi družbi, ampak Dramatičnemu društvu v Ljubljani, ktero naj bi rodoljubi bolj podpirali, potem bo takim željam rado ustrezalo. Ko bi Mohorjeva družba začela take reči izdajati, našli bi se gotovo ljudje, ki bi jej po pravici lahko očitali, da je prestopila prag svojega delokroga, da je postala posvetna, celo glumačka, da je zgrešila svojo pot itd. Toraj previdnost!

Iz St. Lipša pod Juno. (Pogreb g. Trčka.) Umrl je upokojeni učitelj g. Janez Trček. Bil je še učitelj iz stare šole, mož slovensko-katoliškega mišljenja in zvest naročnik „Mira“. Na svečnico smo ga pokopali; k pogrebu je prišla šolska mladina in mnogo ljudstva. Spolnila se je njegova želja, da so ga položili v grob njegove žene. Doživel je starost 85 let, kajti rodil se je l. 1805. v Žirski fari nad Idrijo. Najprej je učiteljeval na Štajerskem, potem na Koroškem; v St. Lipšu je bil učitelj 23 let. Bil je pobožen mož. On je največ pripomogel, da se je zidala Marijina cerkev v Roji vasi. Tista bo ohranila njegov spomin. Večno plačilo pa dobi pri Bogu.

Iz Šmihela pod Juno. (Naša posojilnica. — Kazen za odpadnike.) Naša posojilnica je imela svoj občni zbor dné 3. februarja. Iz računov se vidi, da je posojilnica lani imela 35.000 gld.

prometa. Zavod je v dobrih rokah, zato lepo napreduje. — Iz posojilnice izključena sta bila dva zadružnika iz Lovank, ker sta se v zadnjem času pobratila z „bauernbundom“ in znanim Škrjancem (Plavcem), ki je hud nasprotnik vsega, kar je slovensko. Prav je, da tudi Slovenci zoper odpadnike oestro na noge stopijo, da se nobenemu ne bo mogoče lizati na dve strani; odločiti se mora ali za nas ali pa zoper nas. Če so Slovenci pa premehki, si misli vsak: „da se le Nemcem ne zamerim, je pa dobro; od Slovencev se itak nemam ničesar bati.“ — Na novo so bili v odbor voljeni gospodje Jože Skrbine, Voltej Šumah, Anton Gabron, Trnovnik in Marček.

Iz Podjunske doline. (Posojilnica v Šmihelu. — Skupna naročba vina. — Hranilnica za podjunsko dolino?) K občnemu zboru Šmihelske posojilnice je prišlo kakih 20 zadružnikov. Računi so pokazali, kako lepo se naš zavod razvija. — Poročati Vam imam še o nekem vrednem napredku. Ker letos mošta ni in po leti delavcem na polju ne bo kaj dati za malo južino (razun smrdljivega in škodljivega žganja), zato je sklenilo več tukajšnjih posestnikov, da bojo skupno kupili vina. Tako bojo dobili natorno, nepokvarjeno pijačo iz prve roke in gotovo tudi po ceni od slovenskih bratov na Štajerskem. Želeti bi bilo, da se nam pridružijo posestniki še iz drugih občin, kajti ako je več denarja, ložeje in boljši kup se kupi. Odborniki posojilnice v Dravogradu, Djekšah, Glinjah itd., vi ste zvedeni možje, pridružite se nam in pridobivajte še druge posestnike za to. Ali pa naj posojilnice na svoj račun denar založijo, če so posestniki za to, potem pa naj jim posestniki denar povrnejo, kolikor bo vsak vina vzal. Kdor se hoče tej kupčiji pridružiti, naj piše g. Jožefu Krautu na Bistrici, pošta Pliberk. — Nekteri tudi govorijo, da bi dobro bilo, za podjunsko dolino napraviti posebno podjunsko hranilnico. To bi bilo mogoče, ko bi podjunske občine, ki so v narodnih rokah (Bistrica, Blato, Libuče, Strojna, Škocijan, Galicija, Bela, Jezersko, Djekše) dale poroštvo. Približno smo izračunili, da dajejo koroški Slovenci nemškimi hranilnicam vsako leto do 30.000 gld. dobička. In kaj nam dajo nemške hranilnice za to? One imajo zmirom odprte roke, kedar je treba podpirati nemške ustanove, posebno nemške šole, s katerimi hočejo slovensčino zadušiti; — kedar pa nas zadene toča ali kaka druga nesreča, ne dobimo od teh hranilnic nič ali prav malo. Ali ni bolj pametno, da Slovenci z lastnim svojim denarjem sami gospodarimo in da dobiček nam ostane? Če sta Pliberk ali Kapla dosti dobra za poroka svojih hranilnic, zakaj bi ne moglo dati istega poroštva pet ali šest slovenskih občin skupno? Toraj na noge, Slovenci! ustanovimo podjunsko hranilnico!

Iz Glinjan. (Občni zbor posojilnice. — Prosta zabava. — Ustanovitev čitalnice.) Danes imam dobre novice. Dne 9. februarja imela je naša posojilnica svoj občni zbor pri g. Zablancu na Trati. Došlo je kakih 30 društvenikov. V poldrugem mesecu imela je posojilnica 7000 gl. prometa. Družbenikov je 42. Vodstvo je v dobrih rokah, zato se je stari odbor vnovič izvolil. Na predlog g. Rousa se je sklenilo, naj dolžniki vsako leto 10% glavnice izplačajo. Predlog je bil eno-

glasno sprejet. — Pri prosti zabavi razveseljevali so nas vrli Borovski pevci. Igral se je tudi prizor „Ali smem Slovenec biti?“ Vmes so se vršili govori in deklamacije. Omeniti je posebno g. Colariča, ki je že znan kot izvrsten govornik. Zabrenkal je na šaljivo struno, v kateri je on mojster. Kmetje so tudi sklenili, pridružiti se Podjunčanom, da vigradi skupno kupijo cenega vina za delavce. Kdor bi se hotel še pridružiti, naj se oglasi pri županu Štihu (Šlemcu) v Št. Janžu. — Slednjič se je sklenilo, ustanoviti čitalnico, in volil se je brz začasni odbor, ki bo prosil dovoljenja in vse potrebno priskrbel. Naročili si bomo tudi nekaj nemških knjig in časnikov, potem mislimo, da nam Borovčiči ne bojo nasprotovali. Gojili bomo pa tudi slovensko petje, katero bo vodil g. Anderjaš. Bog daj svoj blagoslov!

Iz Gornjega grada. (Živinski semenj.) Čeravno zima pritiska, se je vendar na naš semenj sv. Rotije prignalo mnogo goveje živine, posebno krav. Cene so bile pa nizke, ker je bilo malo kupev. Največ jih je prišlo še iz Kranjskega. Upamo, da bo semenj sv. Florijana boljši. Ker pride letos sv. Florijan na nedeljo, je semenj v pondeljek. Takrat pride navadno mnogo živine in kupev.

Iz spodnje Idrije. (Naša romarska cerkev.) V Mohorjevi knjigi „Življenje Marije in sv. Jožefa“ je popisanih mnogo Marijinih božjih potov. Zato se mi čudno zdi, zakaj da je naša cerkev izpuščena. Že Valvazor je o njej vedel in popisuje, kako hodijo romarji v procesijah v spodnjo Idrijo. Zgodilo se je tukaj več čudežev, spričanih od vsega ljudstva. Še zdaj pride v našo cerkev vsako leto ena procesija iz Žirov, druga iz Ledin. Leta 1872. pa so prišle procesije iz vseh krajev. V starih časih pa je morala biti naša cerkev še bolj na glasu, kajti Valvazor piše o njej, da je bila „populorum concursu clara.“

Opomba uredništva. V omenjeni Mohorjevi knjigi izpuščenih je še več Marijinih božjih potov. Krivi so tega dotični prebivalci sami, ker se niso pobrigali, da bi bili svoja Marijina svetišča popisali in spise o pravem času poslali ali spisovatelju knjige, č. g. župniku Janezu Volčiču, ali pa odboru družbe sv. Mohorja. Čuli smo na lastna ušesa mnogo pritožeb od ranjcega č. g. župnika Volčiča samega, kajti pravil nam je, da je bil ta ali oni gospod naprošen za spis tega ali onega Marijinega svetišča, ali bilo je mogoče le z največjo težavo kaj dobiti, dostikrat pa se spisovatelju knjige na njegova dopisovanja niti odgovorilo ni.

Iz Zagreba. (Priznanje.) Ne moremo se Vam dosti zahvaliti za Vaše prekrasne besede proti „Soči“ in njenim zagovornikom. Slovenski narod je čakal takega glasu, in ravno „Mirov“ glas je bil najboljši glas. Saj vsak iz nas, kdor ni navlaš slep, vidi in dobro ve, da se „Mir“ od 1. svoje številke vedno bori za „vero, dom in cesarja“, in mlačnosti mu ne more očitati nikdo, če ga le slepa gospodovalna strast ni preslepila in omamila. Kteri slovenski rodoljub pa ne želi, da si narod ohrani, množi in jači vse krščanske kreposti, da napreduje v krščanskem duhu, da ga nikdar ne popari pogubna slana mlačnost ali celo zatajevanja krščanskih idealov? — Ali prepričani smo, da oni nesrečni prepir, ki se je začel v Gorici, ne družji in ne more družiti, mari da le seje prepir, neslogo ter budi grenka čutja ali pa mlačnost, pogubno veri in naši narodni stvari. Pa vse to ste Vi sami lepše povedali! Še enkrat: iskrena Vam hvala! Prosimo Vas, da tudi

od nas prejmete zagotovilo, da bomo radi po svojih močéh pripomogli med drugimi tudi mi, ko bi „Mir“ kedaj trpel zgubo. Seveda mi Slovenci na Hrvaškem od srca želimo, da dobiva „Mir“ vedno več in več čitateljev in naročnikov, in da Vas, preč. g. župnik, ljubi Bog ohrani še mnogo let zdrave in tako možato ter odločno boreče se za duševni in gmotni blagor ljubljenege slovenskega národa!

Kaj dela politika.

„Slovenca“ se poroča iz Dunaja: Slovenski poslanci so imeli danes med sejo pod načelstvom grofa Hohena warta obširen razgovor z justičnim ministrom grofom Schönbornom o justičnih razmerah po slovenskih deželah in pokrajinah. Njih pritožbe so se ozirale na poslovanje pri sodiščih sploh in na imenovanja justičnih uradnikov. Tudi se je izročila spomenica ministru, ki je odgovoril, da se bo na izražene želje tem raje oziral, ker so se mu naznanile zaupljivo in se mu ne dozdevajo neizvršljive. — V notranji politiki se še vedno pretresuje češko-nemška sprava. Komisija, ki bo delila okraje po národnosti, je že sestavljena. „Politik“ poroča, da bo država prevzela privatno češko gimnazijo v Ogorskem Hradišču in več drugih srednjih šol na Češkem in Moravskem. Ako se to zgodi, potem vemo, da bo češka sprava dobro uplivala tudi na druge dežele z mešanim prebivalstvom. Tega se naši „Nemci“ na Koroškem in Štajerskem tudi silno bojijo in že naprej upijejo, da tukaj sprave ni treba, še prej ko se je resno govorilo o njej. — Isterski deželni odbor je uložil prošnjo, naj se dozida železnica iz Divače v Loko. — „Südmark“ že dobiva pomoč iz Nemčije! Neki Hofman iz Lipsije je društvu poslal 100 gld. Kako upitje bi nastalo, ko bi mi dobili kako pomoč iz Rusije. Ali je res Nemcem vse dovoljeno? — V Bukovini je bil baron Hormuzaki voljen za državnega poslanca namesto rajnega Tomaščuka. On je pristaš večine, toraj je opozicija en glas zgubila. — Vlada je razpustila mlado-češko kmečko društvo na Moravskem. — V državnem zboru nemajo nič kaj posebnega na rešetu. Z novo postavo se bojo uredile judovske občine. Do siteda znani Foregger se je jezil, zakaj da je vlada dovolila južno-štajersko hranilnico?! Kaka predrznost in oholost tega poslanca! Na Nemškem ima že vsako mestice svojo hranilnico; vsi štajerski Slovenci, katerih je 400.000 glav, pa bi je ne smeli imeti! Naj bi vendar Celjski rodoljubi vse žile napeli, da ta mož ne bo več voljen! — Postava, katero so v Gradcu sklenili na nos na vrat, da se imate mesti Ptuj in Celje izluščiti iz okrajnih zastopov, od svitlega cesarja ni bila potrjena. Štajerski nemškutarji so kar zeleni od jeze, da jim je to upanje splavalo po vodi. — Minister Dunajevski je spet naznanil, da bo upeljal dohodninski davek. Več o tem bomo povedali, kedar pride predlog v pretres. — Vedno se ponavljajo vesti, da bo minister Tisza na Ogorskem vendar le odstopil. Treba bi že bilo pravičnih ministrov za Ogorsko, pa dokler bodo Madjari, ni upati, da bodo pravični. Kaka pravica je na Ogorskem, naj kaže le ta izgled: na Erdeljskem (Sedmograškem) mora Rumunec plačati 18 gld. davka, da ima vo-

lilno pravico, Madjar pa jo ima, ako le 4 gld. plača! V komitatu Klusiu je 200.000 Rumuncev in 50.000 Madjarov, Ciganov in Armencev; vendar pa šteje komitat le 187 rumunskih, pa 3481 madjarskih volilcev. Zavolj teh in drugih krivic se Rumunci še volitev udeleževati nočejo. To je madjarska „svoboda“!

Na Francosko došel je princ Orleanski in se ponudil za francoskega vojaka. Francoski principi so pa izgnani in pod kaznijo jim je prepovedano, se vrniti. Zato so princea prijeli in ga obsodili na dve leti ječe. Najbrž pa ga bo predsednik pomilostil. Med ljudstvom pa jih je dosti, ki so vsi goreči za princea. To so taki, ki so že siti republike. — V nemških listih pojejo slavo in glorijo nemškemu cesarju Viljemu, ker je Bizmarku naročil, naj skliče mednárodno posvetovanje, da se zboljša stanje delavcev po tovarnah. Ko je pa naš cesar ravno to misel sprožil in ko je naš državni zbor sklenil nekaj postav v korist delavcem, ni bilo nikogar, ki bi Avstriji slavo pel, narobe, ravno tisti listi so rekli, da so tiste postavbe bile „reakcionarne“. — Laški irredentaši ustanovili so v Napolji list z imenom „Trieste“. — Ruski veliki knez Nikolaj Nikolajevič došel je nedavno v Pariz. Rusija hoče bojda prepovedati Nemcem nadaljno naseljevanje v južni Rusiji, kjer se nemški živelj prehitro množi. — Pravijo, da se kitajska vojska zbira ob ruski meji. — V Bolgariji so zasledili zaroto. Major Panica in več drugih hoteli so kneza pregnati. Pravijo, da je mnogo Rusov zapletenih v to reč.

Gospodarske stvari.

Zelje. V nekterih krajih odrežejo zelne glave s štormi vred, drugod pa, zlasti ondi, kjer zelje pridelujejo za prodaj, odrežejo glavo tik pod prvimi peresi ali še nekoliko višje, tako, da štori še nekaj časa na njivi ostanejo. Še le kasneje je posekajo ter krmijo ž njimi živino. Če se pa pusté na njivi čez zimo, poženo že prav zgodaj spomladi nežne popke, ki dadó posebno dobro zelenjavo, boljšo in okusnejšo, kot je pravo, doraslo zelje. Kdor to jedenkrat poskusi, preskrbel si bode še večkrat to izvrstno zelenjad in sicer skoraj brez truda in troškov.

Za pouk in kratek čas.

28 postav za kmeta.

(Iz 300 let starih bukev.)

1. Kmet naj večkrat premišluje, kaj je dolžen Bogu in kaj ljudem. In ko je pravo spoznal, naj po tem poučuje in vodi tudi svoje otroke in svojo družino.

2. Kmet naj ne kupuje nepotrebnih rečij. Toliko več pa naj gleda, da bo kmetovanje dobro znal in da mu ne bo treba druge prašati, kako naj to ali ono reč naredi. Žalosten kmet, kterega morajo hlapci poučevati. Tega ne bojo storili zastonj.

3. Kmet naj bo pri vsakem delu sam, potem bojo posli radi delali. „Gospodarjevo oko nasiti konja, in gospodarjeva peta pognoji njivo.“

4. Kmet mora svoje delo z veseljem opravljati. Vsako delo gre prej od rok, ki ga z veseljem začnemo. Kmet pa, ki gre na delo nerad, kakor tat na vislice, tak naj kmetovanje koj pusti in naj se loti česa drugega.

5. Veselje pa še ni zadosti, treba je tudi pridnosti. „Pridna roka obogati.“ — „Njiva poplačuje le pridnost in trud.“ Neki kmet je imel njivo. Pa s pridnostjo jo je tako popravil, da je več pridelal, ko sosedje, ki so imeli boljše njive. Zato so ga pred sodnijo zatožili, da je copernik (čarobnik), da je s hudičem v zvezi. On pa je peljal pred sodnike svoje pridne, močne hčere in svoje lepo rejene vole ter rekel: „Glejte, jaz in ti moji pomočniki smo tisti, ki copramo s svojo pridnostjo.“ Kmet ne potrebuje drugih vraž (copernij) kakor te: skušenost, pridnost, potrpežljivost in poštenost. Pri delu naj bo uren, kakor tič pri letu; pri kupčiji pa naj bo pošten.

6. Kmet mora svojo zemljo dobro poznati. Ni vsaka prst za zelje in ne vsaka za pšenico. Ni vsak konj za voz, in ne vsak za jezdeca. Eno seme se ne sme zmirom na tisto njivo sejati. Nektera njiva potrebuje več gnoja, nektera menj.

7. Kmet naj veliko ne kupuje, rajši naj gleda, da bo imel več na prodaj. Denar je enako dober, naj se dobi za to, ali za uno reč. Kmet naj le to kupuje, kar je potrebno. Otroče pa je tisti, ki take reči kupuje, ki jih ima sam doma, ali bi jih vsaj lahko imel, če bi znal in hotel. Novi tolariji so dobri gosti, ktere je treba pri hiši obdržati.

(Konec sledi.)

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Naš položaj je vedno enak. Tako nemško-liberalni listi, kakor vladna „Celovčanka“ zasmehujejo slovenske tirjatve. Poslednja je dné 8. t. m. št. 33. pisala, da imajo koroški Slovenci vse, kar želijo; da se je in se bo vedno oziralo na njih želje. Samo nekteri kričači da so nezadovoljni. Naši deželni poslanci, naši duhovniki in drugi možje, ki se potegujejo za naše pravice, so tedaj sami kričači! Ako že vladni list tako piše, potem se ni čuditi, da imenujejo „Freie Stimmen“ naša poslanca Einspielerja in Murija: „komische Figuren“ (smešne prikazni)! Kak hrup bi nastal po celi Nemčiji, ako bi Slovenci imenovali nemške poslance v kranjskem deželnem zboru „smešne prikazni“! — Pri gostirju Kokelnu na knežjem trgu v Celovcu so tatovi zlezli skozi okno in natakariji pokradli denarja in blaga za 100 gld. vrednosti. — Posojilnica v Glinjah dobro napreduje. Samo meseca decembra je dobila 2860 gld. hranilnih vlog in izposodila 1010 gld. — Nova čenje (nabiranje novih vojakov) se bo letos vršilo: v Celovcu za mesto 1. marca, za okolico 28., 29. in 31. marca, v Beljaku 3., 4., 5. in 6. marca, v Trbižu 7. in 8. marca, v Št. Mohoru 10. in 11. marca, v Borovljah 2. aprila, v Velikovecu 16., 17. in 18. apr., v Kapli 19. aprila, v Pliberku 21. in 22. aprila, v Št. Pavlu 23. in 24. aprila. — V Guštanju se je vstrelil mesar in gostir Karner. Gosp. župnik so se, pokorni cerkvenim ukazom, branili, dati mu cerkven pogreb, ki ga cerkev samomorilcem odreka. Med liberalci nastane na to huda nevihta in jeza zoper

župnika, tekli so celó k mil. g. knezoškofu, kateri so jim slednjič cerkveni pogreb vendar dovolili. Čudno je to, da se liberalci za cerkvene pogrebe tako poganjajo, sicer pa kaj radi pravijo, da so vsa duhovna opravila kakor nepotrebna šara! — V Celovcu se je ustrelil poštni uradnik Rappel. Bil je samec in zapustil okoli 12.000 gld. premoženja. Zato ljudje ne morejo uganiti, zakaj bi bil to storil. — Pogorela je Rainerjeva tovarna v Poračah. — Grozno nesrečo poročajo „Freie Stimmen“ iz Železne Kaplje. Tam je neki Nемеc umrl, gosp. župnik so pa tiste očenaše nad grobom po slovensko molili! Kaka strašna krivica za te uboge Kapljance, če morajo enkrat slovensko molitev poslušati! V krčmi ali v prodajalnici, kedar jim slovenski kmet kaj denarja prinese, takrat jim pa slovenščina ne smrdi tako hudo; še sami jo radi kramljajo (kajti skor vsak Kapljanski Nемеc zna tudi slovensko).

Na Kranjskem. Župnija Št. Lambert na Kranjskem je pristopila kot pokrovitelj k družbi sv. Cirila in Metoda ter nabrala za njo 100 gld. — Na zadnji živinski semenj v Ljubljani se je priglasilo 2207 repov. — Pravijo, da je veliko upanja, da se bo dolenska železnica vendar le zidala. V tem si mnogo prizadevata poslanca Šuklje in Žvegelj. Treba pa je, da to reč tudi občine na vso moč podpirajo. Na Grosupljem se bo železnica razdelila, ena črta gre v Novomesto, druga v Kočevje. Škoda, da ni mogoče, dela že spomladi začeti, bi vsaj ljudje kaj zaslužili, ker so lani tako malo pridelali. — Tudi na Notranjskem je huda stiska, v mnogih krajih so pojedli že vse lanske pridelke in zdaj hudo stradajo. — V Trziču se je bojda ustanovila podružnica društva „Südmark“. Ali hočejo mar Kranjci Kranjce preganjati? Trzičani nočejo popustiti svoje neumne nemškutarije. — V Ljubljani je neka natakarija v vodo skočila, pa so jo še rešili. — Okr. glavar markiz Gozani je prestavljen iz Črnomlja v Postojno, glavar Gstetenhofler iz Logateca v Kranj, novi glavar dr. Thoman ostane v Kočevju. — V Ameriko je spet šlo 30 Kranjcev. — Gornjemu Tuhinju je deželna vlada dovolila štiri živinske semnje ne leto. — Zmrznil je neki Kalič v Preski na Kočevskem. — Svojega novorojenca umorila je neka deklina v Št. Petru. — Tovarnar Kotnik v Brdu pri Vrhniki podaril je slovenskim dijakom na Dunaju 60 gld.

Na Štajerskem. Svitli cesar so šoli v Sromljah podarili 100 gld. — Svojega novorojenca zadržala in skrivaj zakopala je neka kočarica v Središču. Pa brat jo je izdal, in so jo že zaprli. — Pogorela sta Kralj in Bukovec v Norsincih na Muri. — Troški za hiralnico v Vojniku so preračunjeni na 140.000 gld. — V Oplotnici je neki Kropelj ubil posestnico Klinčevko in odnesel 15 gl. — Gospa Prelog, ki je umrla na Dunaju, zapustila je Veržejem toliko, da bojo napravili nove zvonove. — Vojak Tržan je bil po nesreči ustreljen pri vojaških strelnih vajah. — Celjska posojilnica kupila je v Celju hišo za 37.000 gld. — Na Celjskem kolodvoru so vozovi zmečkali služnika Krambergarja. — V Brežicah je umrl dr. del Cott. Nemški liberalci ga bojo pogrešali.

Na Primorskem. Na Kontovelju snujejo novo pevsko društvo. — Dva goriška rodoljuba sta

Ciril-Metodovi družbi podarila 250 gld. — Pogorela je vas Ležeče. — „Soče“ 7. šte. je zaplenilo c. k. državno pravdnštvo zarad uvodnega članka: „Dajte nam národne pravice“. — Č. g. Jak. Bizjak, dekanjski administrator in kaznilnični kurat v Gradišči, je umrl 10. t. m. nenadoma za mrtudom. — Iz Poreča se poroča, da dobijo v prestolno cerkev trupli svetih Mavra in Eleuterija mučnikov, patronov Poreškega mesta in škofije. Svete ostanke je odnesel iz Poreča v Genovo 14. avgusta 1354 za časa vojske general genoveški Pagano D'Oria. Njegovi potomci v Genovi so zdaj sklenili Poreču povrniti dragoceni sveti zaklad, in milostl. škofu je že došlo iz Genove dotično pismo. Porečanje praznujejo ta dogodek z največim veseljem.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Mil. g. knezoškof dr. Jožef Kahn bojo pregledovali naslednje duhovne postaje in tam delili posvečilo (zakrament) sv. birme: 9. aprila v Št. Rupertu pri Celovcu; 10. aprila v Blatogradu; 14. aprila v Šmihelu na Gosposvetskem polju; 15. apr. v Tinjah; 16. aprila v Pokrčah; 17. aprila v Otmanjah; 19. aprila v Velikoveu; 20. aprila v Grebinju; 21. aprila v Pustrici; 27. aprila v Rožeci; 28. aprila v Gozdanjah; 17. maja v Št. Jurju pri Jezeru; 18. maja v Sörgu; 20. maja v Pulstu; 22. maja v Št. Vidu; 2. junija v Selah; 3. junija v Slov. Plajberzi; 9. junija v Škocijanu; 10. junija na Reberci; 11. junija pri Jezeru; 18. jun. v Svečah; 19. junija v Kotmarivesi; 21. junija v Paternijonu; 22. junija v Špitalu; 23. junija v Sachsenburgu; 24. junija v Flattach; 25. junija v Št. Petru pri Rangersdorfu; 26. jun. pri sv. Krvi; 2. julija v Starem Trgu; 3. julija v Strassburgu; 5. julija v Starem Dvoru; 6. julija v Sirnici; 7. julija v Knezavi; 8. julija pri Malem Cirknem; 9. julija v Millstattu in 10. julija v Sovodju.

Prestavljen je č. g. kaplan Štef. Ogerčnik iz Kotarč v Hüttenberg kot Kellersteinov beneficijant. Faro Št. Vid pod Juno bo oskrboval č. g. Jan. Boštjančič, župnik v Kamnu. Razpisana je fara Lieding do 15. sušca in Kolbnica do 26. marca.

Vabilo.

Na kvaterno nedeljo dne 2. marca bo v Kazazah pri Ilgu **ustanovni zbor** družnice sv. Cirila in Metoda za „Pribloves in okolico“. Vabljeni so vsi zavedni Slovenci. Ne udajmo se!
Pooblaščenec.

Loterijske srečke od 15. februarja.

Gradec	54	67	64	38	7
Dunaj	67	56	4	16	45

Oglasila.

Služba mežnarja in organista

se odda od 23. aprila naprej v Skočidolu. Oglasila naj se pošiljajo č. g. Martinu Kovaču, farnemu oskrbniku v Skočidolu, pošta Podravlje (Föderlach) na Koroškem.

V tiskarni Družbe sv. Mohorja v Celovcu je ravnokar izšla lična molitvena knjižica:

Hoja za Marijo Devico

ali posnemanje njenih čednostij.

Po P. Sebastijanu Zajler-ju, premonstratencu, posnel B. Bartol, duhovnik.

Z dovoljenjem vis. čast. Krškega knezoškofijstva.

Na svetlo dala in založila Družba sv. Mohorja.

Drugi natis.

Cena mehko vezanemu iztisu za ude 40 kr., za neude 50 kr. Veznina stane še posebej za popolnoma v prtu vezan iztis 40 kr., v usnji z rudečo obrezo 50 kr. in v usnji z zlato obrezo 60 kr. Po pošti prejet iztis 10 kr. več.

Občinski tajnik

kmetskega stanu, ki je slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožen, išče službo. Prevzel bi jo tudi pri majhni županiji. Tudi za občinskega obhodnika bi pri kaki veliki županiji v službo stopil. Ime pove uredništvo „Mira“.

Prebivalcem Šmihela

pri Pliberci in njegove okolice.

Uljudno naznanjam, da se v moji prodajalnici nahaja velika zaloga vsakovrstnega blaga pri nizkih cenah in pravični meri in vagi: Kofč, cukr, Frankova elkorija, žajfa štiri vrst, soda, šterka, olje za jed, olje za luč, sol v štokih in zakljih, suhe črešplje kila za 16 kr., najboljša maža za obutev, francosko žganje proti trganju po udih in proti revmatičnemu zobobolu, še več drugih zdravil za ljudi in živino, tkalno oblačilno blago kakor prt (platno), parhat, kotenina, žamet, tibet, svila (žida), sukance (cvira), knofi, kakor sploh vsa priprava za krojače in šivilje. Slednjic železno orodje: žage, sekire, kose, srpe, vile, motike. Konečno prava štajerska in ogerska vina po nizki ceni. Kupujem tudi poljske pridelke, kakor leča, oves, maslo, jajca itd. S spoštovanjem

J. Termoth,

trgovec in poštar v Šmihelu pri Pliberku.

Mlin in žaga, vse v dobrem stanu, mlin na 3 pare kamnov in na veliki vodi, zraven tudi stope in prostorno pohištvo, se proda po ceni. Kje? pové uredništvo „Mira“.

Kupil bi rad majhno posestvo. Kdor je prodá, naj mi natanjko naznani. Naslov je: Valentin Wald, poste restante Mallestig.

Zaloga moke

iz Magereškega mlina

v Celovcu, šolske ulice št. 18

„pri zlatem Križu“.

Priporočam vsake vrste moke, hajdovo, turšično (sirkovo), rženo in pšenično št. 0 za 16½ kr., kdor vzame več ko 25 kil. Nadalje sladkor (cuker), kavo, suhe črešplje, spirit in drugo tržaško blago po najnižjih cenah. Vsak dan frišne droži.

Peter Mayer.

Za Velikonoc!

Podpisani uljudno priporoča v nakupovanje **najlepšo moko št. 0** v vrečah po 25 kil, **kilo po 17 kr.**

Tudi se kupuje v njegovi prodajnici prav izvrsten **rženi špirit** in **žganje**; dalje **cuker**, **kava** in vse drugo tržaško blago po najnižjih cenah.

Zagotavlja najvestnejšo in dobro postrežbo, priporoča se s spoštovanjem udani

Ferd. Mussi,

trgovec s tržaškim blagom v Celovcu,

Burggasse št. 12

(pri „plehastem sladkornem klobuku“).

Slavnemu občinstvu in čebelarjem priporoča podpisani fini med, **garantiran pitance**. V skatliščah po 5 kil, kilo po 62 kr., pošlja se proti postnem porzeliču. Gospodom trgovcem priporoča fini med po ceni v skatliščah po 20 in 40 kil. Dalje priporoča pravi narorni brinjčevce lastnega izdelka, liter po 1 gld. 25 kr.

Egid Jeglič, trgovec in čebelar na Selu.

(Pošta: Lesece-Bled na Kranjskem.)

Puščar v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten).

Priporoča vsakovrstne dobre puške iz svoje delavnice. Ob enem naznanja, da tudi prenareja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popravila po najnižjih cenah.

Cenike s podobami dopošilja brezplačno in franko.

Anton Sodja.

Puščar v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten).

Ure za zvonik

izvršujem podpisani najboljše in po ceni. Take ure napravljam že mnoga leta cerkvam na Kranjskem, Koroškem, Štajerskem, Goriškem in celo na Hrvaškem in Ogorskem z najboljšim uspehom. Cenik dobi se pri meni brezplačno. Pošta Podnart na Gorenjskem.

Ivan Pogačnik, urar.

Gostilnice

prej „pri Kleinu“ na knežjem trgu št. 5 (Kardinalsplatz) v Celovcu je podpisani prevzel od mestne občine Celovške in si bo prizadeval, da svojim p. n. gostom postreže z dobrimi in cenimi jedmi in z dobro, nepokvarjeno pijačo, kakor v svoji restavraciji „pri Solneu“, ter se priporoča, naj ga bližnji in daljni pridno obiskujejo ter se sami prepričajo o dobri postrežbi. Opozoruje posebno, da je priredil pri hiši tudi prostoren hlev za konje.

S spoštovanjem se priporoča

HENRIK KOKL, gostilničar.

Naznanilo.

Uljudno podpisani naznanja slavnemu slovenskemu občinstvu, da se dobi v njegovej **prodajnici z mešanim blagom** vse vrste blaga po najnižjih cenah ter zagotavlja vestno in najboljše postrežbo. Tudi kupuje poljske pridelke, kakor: lečo, deteljno seme, maslo, jajca in druge stvari po najvišjih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

J. Termoth,

trgovec in c. kr. poštar v Šmihelu pri Pliberku.

!!!NOVO! NOVO! NOVO!!!

Najnovejša ročna mlatilnica Mlatilnice, izvrstno postavljene, ročno, vitalno, vodno in parno delovanje.

Mlatilnice, izvrstno postavljene, ročno, vitalno, vodno in parno delovanje.

Vitala, ležeča ali stojna, stalna ali prevažna na 1—6 živinčet. **Škoporeznice** najnovejše in najizvrstnejše, 30 raznih vrst.

Stroji za ropkanje turšice, mlinci za trgano moko, reporeznice.

Stiskalnice za seno, najnovejše in izborne sestave. **Vinske stiskalnice**, sadne stiskalnice, mlinci za sadje na državni razstavi dunajski oktobra 1888 odlikovane s 5 največjimi odlikami.

Dr. Ryderjeve sušilne priprave za sadje, **Bluntove patentne stiskalnice za zeleno pičo**

se po najnižjih cenah vedno dobivajo pri

PH. MAYFARTH-u & Comp., tovarne gospodarskih in vinarskih strojev, livarna in fužina na par,

Dunaj II. Frankobrod o/M. in Berlin.

Obširni katalogi na željo gratis in franko.

Razprodajalci se vsprejmo. — Iščejo se sposobni zastopniki proti primerni proviziji.

Stiskalnice za zeleno pičo in žir

Bluntov patent, za ohranjanje raznih pič, sladkih in zelenih, detelje, turšice, repnih peres itd. so odlična iznajdba nove dobe,

dokazano s prakso, ter veliko koristijo kmetijstvu;

dokazano je s tem, koliko strojev smo dosedaj prodali, kakor tudi z mnogoštevilnimi sijajnimi pričevali oblastnij in kmetijskih prvakov.

tekem enega leta smo

700

komadov prodali samo v Nemčiji in Avstro-Ogorski, kar dokazuje njihovo korist invazivnost.

Ne pozabiti ohraniti si posebno

repna peresa

kajti zadnjeletni poskusi so pokazali, da so repna peresa

izvrstna zimska krma.

Navodila rabe, ki jamčijo gotov vspeh, kakor tudi prospekte, ocene in spričevala gratis in franko.

PH. MAYFARTH & Comp., tovarne kmetijskih strojev,

Dunaj, II., Taborstrasse 76.

Frankobrod ob M. in Berlin N.

edini opravičeni izdelovatelj stiskalnic s samostojno in nepretirano delujočim navornim pritiskom, patent Blunt.